

DOM

Afsagt den 29. april 2016 i sag nr. BS 833/2011:

P/F Snaraløkur
mod
Fiskimálaráðið

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører erstatning for at en anpartshaveraftale om salg af anparter i et selskab ikke kunne gennemføres efter sit indhold på grund af et forbud i en lov, der blev vedtaget efter, at anpartshaveraftalen var indgået.

Sagsøgerens påstand er, at sagsøgte dømmes til at betale 2.268.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 26. maj 2011 til sagsøgeren, subsidiært et mindre beløb fastsat af retten med tillæg af procesrente fra den 26. maj 2011.

Sagsøgtes påstand er frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb fastsat af retten.

Oplysningerne i sagen

Sagsøgeren og P/F Faroe Seafood stiftede i juni 2006 Sp/f 16.06.2006, der senere skiftede navn til P/F Faroe Fish I. Sagsøgeren indskød 1/3 af anpartskapitalen på i alt 7,2 mio kr., svarende til 2,4 mio kr. P/F Faroe Seafood indskød resten. Selskabernes ejerandele svarede til deres indskud.

I forbindelse med stiftelsen indgik de to ejere en anpartshaveraftale, bilag 2. Aftalens pkt. 5 har følgende ordlyd:

5

Møgulig yvirtøka

- "5.1 Um sáttmálin millum felagið og Snaraløkur nevndur í § 6.2 ikki longur er í gildi - men tó í fyrsta lagi um tvey ár frá undirskrivning av hesum partaeigarasáttmála - kann P/F Snaraløkur krevja, at P/F Faroe Seafood skal yvirtaka partapeningin hjá Snaraløki í felagnum fyri ein kontantan keypspening, sum verður ásettur sambært § 4.4.
- 5.2 P/F Faroe Seafood hevur til eina og hvørja tíð rætt til at yvirtaka partapeningin hjá P/F Snaraløki fyri ein kontantan keypspening, sum verður ásettur sambært § 4.4"

Det fremgår af aftalens pkt. 4.4:

- "4.4. Um semja ikki fæst partanna millum og einki skrivtligt tilboð er frá 3. manni, verður kursvirðið ásett av grannskoðara felagsins.

I en mail af 14. juni 2006, bilag 20, anførte advokat Niels Winther Poulsen efter en gennemgang af udkast til anpartshaveraftalen:

"Viðv. 5.1 (partabrøvini hjá Jónsvein)

Her kundi Jónsvein hugsað sær at hann hevði ein sølurætt, tvs. Faroe Seafood eina keypsskyldu, til innara virðið, td. soleiðis at hendan skyldan varð galdandi um Jónsvein ikki longur er í starvi, men tó í fyrsta lagi um tvey ár."

Sagsøgeren solgte ved aftale indgået den 19. juni 2006 partrawlerne Jaspis og Amatyst til det nystiftede selskab for 36 mio kr., bilag 1. Det fremgår af købsaftalen, at fiskeritilladelser og fiskerettigheder fulgte med i købet, og at trawlerne hver havde 206,8 fiskedage. Købsaftalen var betinget af sagsøgtes godkendelse af handlen.

Samme dag indgik sagsøgeren og det nystiftede selskab aftale om, at sagsøgeren skulle påtage sig den praktiske rederfunktion vedrørende trawlerne og driften af disse, jf. bilag 3.

Advokat Jógvan Ellefsen søgte den 20. juni 2006 om sagsøgtes godkendelse af, at fiskerettighederne og fiskeritilladelserne blev overdraget. Ansøgningen var blandt andet vedlagt kopi af anpartshaveraftalen. På sagsøgtes anmodning fremsendte advokaten to dage senere en erklæring fra Jónsvein Knudsen, bilag 6, der har følgende ordlyd:

"vátтар undirritaði Jónsvein Knudsen egna vegna og vegna P/F Snaraløk, at tað ikki eru aðrar avtalar millum P/F Snaraløk, P/F Faroe Seafood og/ella Sp/f Frá 16. juni 2006 viðvíkjandi Sp/f Frá 16. juni 2006 enn tær, sum nevndar eru í hjálagda skrivi frá Jógvan E. Ellefsen, adv. til Fiskimálaráðið, dagfest 20. juni 2006."

Óli Hansen og Meinhard Jacobsen afgav en tilsvarende erklæring på vegne af P/F Faroe Seafood.

Sagsøgte godkendte ved brev den 26. juni 2006 overdragelsen, bilag 7.

Den 21. december 2006 fremsatte sagsøgte forslag om ændring af lov om erhvervsfiskeri sådan, at § 7 a blev indsat. Lovforslaget er fremlagt som bilag 41 og har ordlyden:

" **7 a.** Feløg og persónar, sum einsamallir ella saman við nærstandandi, beinleiðis ella óbeinleiðis, reka vinnuligan fiskiskap sambært hesi lóg, kunnu í mesta lagi hava rættin til:

1)	Bólkur 1: Lemmatrolarar	20% av veiðiloyvunum
2)	Bólkur 2: Partrolarar	20% av fiskidøgunum

(.....)

Stk. 5. Virksemin, har feløg og persónar, sum einsamallir ella saman við nærstandandi, beinleiðis ella óbeinleiðis, høvdu rætt til meira enn mest loyvda ásett í stk. 1, áðrenn henda lóg kemur í gildi, kann halda fram, men kann ikki økjast.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann í serligum førum gera undantak frá ásetingunum í stk. 1 og 3."

Om bestemmelsens formål er det anført i bemærkningerne til lovforslaget:

"Onnur viðurskipti

Um so er, at allur flotin savnast á fáum hondum, kann tað hava við sær, at endamálið í lógini um vinnuligan fiskiskap um at skapa arbeiði um alt landið og um at menna vinnuna um alt landið, ikki verður rokkið.

Fiskivinnan er okkara høvuðsvinna, og eigarar av feløgum í fiskivinnuni hava stóra ávirkan á føroyska samfelagið bæði so og so. Um ognarskapurin í fiskivinnuni verður savnaður á fáum hondum, kann tað hava við sær, at valdið í vinnulívinum somuleiðis verður savnað á fáum hondum. Politiska skipanin kann verða ávirkað til at taka avgerðir, sum ikki eru til gagns fyri samfelagið sum heild.

Fyri at forða fyri, at fiskivinnan verður miðsavnað, verður mælt til, at ásetingar verða gjørdar um, hvussu nógv ein fyrirtøka kann eiga av marknaðinum og av loyvunum, tá søkt verður um at leggja loyvir saman."

(.....)

Mælt verður til, at eitt felag í mesta lagi kann hava ræði á 20 % av kvotuni/fiskidøgnum í sínum bólk.

I bemærkningerne siges om overgangsbestemmelsen:

" § 7 a, stk. 5

Skiftisregla, ið loyvir virksemlu at halda fram, um so er, at persónar ella feløg hava rokkið ovara markið, ásett í stk. 1, áðrenn lógarbroytingin kemur í gildi. Hetta verður gjørt fyri ikki at lóggeva afturvirkandi.

Som eksempler på tilfælde hvor dispensationshjemmelen kan tænkes anvendt, nævnes i lovforslaget:

§ 7 a, stk. 6

Heimildin hjá landsstýrismanninum til í serligum førum at gera undantak frá ovara markinum fyri miðsavnan av vinnuni kann t.d. vera nýtt í sambandi við, at ein vinna er fyri stórari afturgongd. Fyri at fiskiskapurin innan ávísu vinnuna ikki skal detta niðurfyri, so kann landsstýrismaðurin loyva, at eigarar av teimum skipum, sum eru eftir í vinnuni, fara upp um ovaru mørkini í hesi grein."

Det fremgår af lovforslagets § 2, at det skal have virkning fra fremsættelsesdagen, som var den 20. december 2006.

P/F Faroe Seafood rådede ved lovforslagets fremsættelse over mere end 20% af fiskedagene i gruppe 2.

Sagsøgeren og P/F Faroe Seafood indledte forhandlinger om effektivering af anpartshaveraftalens pkt. 5.1. i januar 2008, bilag 29, og sagsøgte blev anmodet om at meddele dispensation fra § 7 a, stk. 1.

Af bilag 14, referat fra bestyrelsesmøde i P/F Faroe Seafood den 1. juli 2008, fremgår:

"4. Onnur mál undir avgreiðslu:

- a) Jónsvein og partabrøv hansara í Jaspis og Ametyst (*Jónsvein var ekki við til viðger af hesum punktinum*)
Støðan er tann, at Faroe Seafood sambært upprunaavtalu kann keypa Jónsvein út sum partaeigara av teimum 33 %, ið hann hevur í partabrøvum. Umvent kann Jónsvein eisini keypa Faroe Seafood út.
Antitrust lógin kom á jólum 2006 og var við afturvirkandi kraft, so Jónsvein kundi ikki keypast út
Nevndin tekur undir við at innfría tað, ið lovað varð Jónsveini um hann helt sín part av avtaluni. Hetta hevur hann gjørt fult út. Málið liggur hjá Fiskimálaráðnum, men hava vit einki svar fingið. Áðrenn svar fyriliggur fáa vit onki gjørt.
Niðurstøðan hjá nevdini er at leingja avtaluna við 1 ári."

Sagsøgte traf den 21. maj 2010 afgørelse om ikke at meddele dispensation til aktiekøbet efter at have konkluderet, at aktieovertagelsen ville medføre en forøgelse af P/F Faroe Seafoods virksomhed, selvom selskabet i forvejen havde bestemmelsesretten i kraft af en aktiemajoritet, og at der ikke var tale om et sådant særligt tilfælde, der kunne begrunde dispensation, bilag 13.

I december 2010 blev P/F Faroe Seafood erklæret konkurs og samtlige aktier i P/F Faroe Fish I blev solgt for 400.000 kr. 1/3 af salgssummen, 132.000 kr., tilfaldt sagsøgeren. Stævningsbeløbet fremkommer ved at fratække sagsøgerens andel af salgssummen fra indskuddet på 2,4 mio kr. ved stiftelsen.

Forklaringer

Janus Knudsen har blandt andet forklaret, at han er direktør i det sagsøgende selskab. Han overtog posten, da hans far, Jónsvein Knudsen, døde i 2012. Selskabet havde tidligere drevet partrawlerne Jaspis og Ametyst og et andet skib. Skibene blev købt i 2001 og solgt igen i 2006. Han ved ikke nøjagtig hvad planen var, men det var i hvert fald meningen, at hans far i en tid skulle fortsætte som reder og eje 1/3 af aktierne i det selskab, der købte skibene. Det var for at sikre en blid overgang. Det kan godt passe, at det var i 2 år. Han har ikke haft noget med salget af aktierne at gøre. Han ved ikke hvorfor værdien af ejerandelen i P/F Faroe Fish I blev nedskrevet til 1.4 mio kr. i 2008.

Ady Knudsen har blandt andet forklaret, at hun var gift med Jónsvein Knudsen og var bestyrelsesformand i det sagsøgende selskab. Jónsvein ejede samtlige aktier i selskabet. Driften af Jaspis og Ametyst var selskabets hovedvirksomhed. Salget af skibene var et led i at trappe ned. En af årsagerne var Jónsveins dårlige helbred. Det var meningen, at Jónsvein skulle være helt fri efter 2 år. I 2008 ønskede Jónsvein, at P/F Faroe Seafood skulle overtage sagsøgerens ejerandel i P/F Faroe Fish I. Det var der en klar aftale om, og parterne også enige om det, men en ny lov forhindrede overtagelsen. Det var meningen, at Jónsvein skulle have sit indskud tilbage.

Rúna Guttesen har blandt andet forklaret, at hun siden november 2006 har arbejdet som jurist hos sagsøgte. Hun har ikke behandlet denne sag men andre lignende sager.

I sager om overdragelse af fiskerettigheder og ejerandele er det sædvanligt, at en advokat indsender alle relevante oplysninger. Sagsøgte efterser da ejerforholdene, herunder om udlændinge ejer en større andel end tilladt, hvordan afgørelsesretten er fordelt og særlige forhold. Ejerandelen af fiskerettigheder efterses også. Hun er ikke bekendt med sager, hvor grænserne i erhvervsfiskerilovens § 7 a, er blevet overskredet.

Det er meget almindeligt med optioner og anpartshaveraftaler. I sagsbehandlingen anses disse for at være muligheder frem for en fast aftale. Det er derfor de aktuelle ejerforhold, der er afgørende for sagsbehandlingen. Sådan er denne sag også blevet behandlet. Det er muligt, at anpartshaveraftalen havde givet anledning til en bemærkning fra sagsøgtes side, hvis lovændringen havde været kendt, da P/F Faroe Fish I købte partrawlerne.

Særlige forhold, som kunne begrunde en dispensation fra § 7 a, stk. 1, kunne fx. være i gruppen for rejetrawlere, hvor der alene var 3 skibe. Det er hendes opfattelse, at optioner ville have været nævnt i lovforslaget, hvis det var meningen, at de skulle kunne begrunde dispensation.

I nabolandene er det helt sædvanligt med "antitrust" lovgivning for at dæmme op for, at fiskerettighederne koncentrerer hos få aktører.

Hun er ikke klar over, hvad der var intern uenighed om hos sagsøgte under behandlingen af dispensationsansøgningen.

Meinhard Jacobsen har blandt andet forklaret, at han blev direktør i P/F Faroe Seafood i 2004. Selskabet drev virksomhed med forædling af fisk, som blev købt til produktionen. Der var et tæt og langvarigt samarbejde Jónsvein Knudsen om levering af fisk til virksomhedens frabrikker. P/F Faroe Seafood havde et ønske om at sikre stabile leverancer af råvarer til produktionen, og ville derfor eje fiskeskibe selv. Jónsvein havde haft en blodprop og ønskede at trække ned. De aftalte derfor at stifte et selskab i 2006, som kunne overtage Jaspis og Ametyst. Jónsvein skulle eje 1/3 af det nye selskab, mens P/F Faroe Seafood skulle eje resten. P/F Faroe Seafood havde ingen erfaring med rederivirksomhed, og meningen var, at Jónsvein i en overgangsfase på ca. 2 år, skulle stå for driften. Derefter var det meningen, at P/F Faroe Seafood skulle indfri Jónsvein til kurs pari. Det var de enige om, og det var aftalt mundtligt ved stiftelsen af selskabet.

Han kan huske, at alt materiale blev sendt til sagsøgte, da det nye selskab købte skibene. Han kan også huske, at der senere blev vedtaget en "antitrust" lov med forbud mod at samme ejer kunne råde over mere end 20 % af fiskedagene. De regnede ikke med, at loven ville hindre dem i at indfri Jónsvein.

Kort efter købet af Jaspis og Ametyst købte P/F Faroe Seafood 6 andre fiskeskibe. De skibe havde større fiskerettigheder, end de kunne udnytte, og en stor del af fiskedagene blev overført permanent til Jaspis og Ametyst. Dette forøgede skibenes værdi, men det blev ikke bogført i regnskabet for P/F Faroe Fish I. Han tror, at værdien af de overførte fiskedage ville have gjort selskabet solvent.

Bestyrelsen i P/F Faroe Seafood besluttede at forlænge aftalen med Jónsvein i et år, fordi man antog, at det blot var et spørgsmål om tid, før en dispensation fra sagsøgte forelå. Det var uden betydning for aftalen med Jónsvein, at driften af Jaspis og Ametyst gav underskud.

Skibene lå på grund af tekniske problemer i højsæsonen i 2008. Driften i 2009 gik betydeligt bedre.

P/F Faroe Seafoods bankforbindelse, Kaupthing, forlod Færøerne i 2007. Det medførte store paktiske vanskeligheder med de daglige betalinger. Likviditeten var ikke påvirket. Selskabet kunne uden problemer have betalt 2,4 mio. kr. for Jónsveins aktier. Det var alene sagsøgtes manglende godkendelse, der hindrede overtagelsen.

Han deltog ikke i formuleringen af anpartshaveraftalen. Efter hans opfattelse er pkt. 4.4 i aftalen underordnet, når parterne havde aftalt prisen til at være 2,4 mio. kr. Det har der aldrig været uenighed om. Det er rigtig nok, at P/F Faroe Seafood således påtog sig hele risikoen for selskabets økonomiske udvikling.

Han tror ikke, at eventualforpligtelsen til at købe aktierne var bogført i regnskabet.

Uanset at P/F Faroe Seafood besad bestemmelsesretten i selskabet var det fornuftigt at overtage ejerskabet, fordi det ville muliggøre at placere fiskedagene på de skibe, der kunne udnytte dem.

Advokat Niels Winther Poulsen har blandt andet forklaret, at han i mange år har været sagfører for sagsøgeren. Han var involveret, da sagsøgeren solgte Jaspis og Ametyst til det nystiftede selskab. Det havde forud været drøftet, om P/F Faroe Seafood skulle stå for købet alene eller som medejer. Jónsvein og P/F Faroe Seafood var enige. De havde et godt samarbejde.

Det var ham og advokat Jógvan Ellefsen, der formulerede anpartshaveraftalen. P/F Faroe Seafood kunne efter aftalen indfri Jónsvein når som helst, mens Jónsvein kunne kræve det efter 2 år.

Det møde med P/F Faroe Seafood, som han nævner i en mail af 8. januar 2008 blev afholdt. Der var enighed om, at P/F Faroe Seafood skulle købe Jónsveins aktier for 2,4 mio. kr. svarende til det beløb, han havde indskudt i P/F Faroe Fish I. Han ved ikke, om Jónsvein og Meinhard Jacobsen drøftede en bestemt pris fra starten af.

Han holdt også en række møder med sagsøgte og fiskeriministeren.

Han har ikke tidligere oplevet, at parter, som samarbejder, benytter en vurderingsmand ved fastsættelsen af en aktiepris. Den slags aftales.

Både han og advokat Jógvan Ellefsen deltog i forhandlingerne med sagsøgte om at opnå dispensation.

Óli Hansen har blandt andet forklaret, at var bestyrelsesformand i P/F Faroe Seafood fra december 2001 til april eller maj 2007. Derefter fortsatte han som almindeligt bestyrelsesmedlem i ca. et år. Selskabet drev virksomhed med forædling af fisk indkøbt fra forskellige leverandører, herunder Jónsvein Knudsen. Der var et ønske om at sikre selskabet stabile leverancer ved at købe fiskeskibe. Han fornemmede en politisk uvilje mod, at virksomheden blev udvidet.

Det blev besluttet at købe trawlerne Jaspis og Ametyst af Jónsvein. P/F Faroe Seafood ville gerne eje dem alene, men Jónsvein ønskede en glidende overgang. De stiftede et nyt selskab, P/F Faroe Fish I, til at overtage skibene. Jónsvein ejede 1/3 og P/F Faroe Seafood resten, Jónsvein skulle stå for driften. Senere i 2006 købte P/F Faroe Seafood yderligere 6 trawlere. 2 af disse var ikke færdigbygget og yderligere 2 var ikke i drift. Det var derfor nødvendigt at overføre fiskedage til Jaspis og Ametyst for at sikre fiskedagens udnyttelse, så de ikke faldt tilbage til sagsøgte. Det var blandt andet Meinhard, der stod for dette.

Det var på intet tidspunkt meningen, at Jónsvein skulle fortsætte som ejer i P/F Faroe Fish I. Det lå i kortene, at Jónsvein i hvert fald skulle have sit indskud tilbage. Det var ikke noget, som var behandlet indgående i bestyrelsen. Hvis Jónsvein havde bedt om at blive indfriet, ville han have stemt for, at det skulle ske til kurs pari.

"Antitrust" loven var efter hans opfattelse en direkte politisk reaktion på P/F Faroe Seafoods udvidelse af virksomheden med fiskeskibe. Han kaldte loven for: "Lex Faroe Seafood", fordi selskabet var det eneste, der ramte loftet på 20% af fiskedagene.

Økonomien i P/F Faroe Seafood var anstrengt, blandt andet på grund af oliepriserne. Selskabet havde ikke nævneværdige betalingsproblemer, mens han var bestyrelsesformand.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte burde have meddelt dispensation til, at P/F Faroe Seafood kunne overtage sagsøgerens ejerandel i P/F Faroe Fish I.

Anpartshaveraftalen må forstås sådan, at det var meningen, at P/F Faroe Seafood på sigt skulle blive ene-ejer af alle aktierne. Dette understøttes af, at fiskedage blev flyttet mellem skibene uden at dette blev registreret i regnskaberne. Det fremgår utvetydigt af forklaringerne under sagen, at Jónsvein Knudsen skulle have sit indskud på 2,4 mio. kr. tilbage. Anpartshaveraftalens bestemmelser om fastsættelsen af aktiernes værdi har alene betydning i tilfælde, hvor parterne er uenige. Det har parterne på intet tidspunkt været, og der var derfor ingen anledning til at skrive prisen ned.

På baggrund af referatet af bestyrelsesmødet den 1. juli 2008 kan det lægges til grund, at handlen havde været gennemført på det tidspunkt, hvis ikke sagsøgte havde modsat sig det. Sagsøgte burde ved fremsættelsen af lovforslaget have forudset, at det ville få store økonomiske konsekvenser for Jónsvein. Særligt når der lovgives med tilbagevirkende kraft. Aftalen havde ikke karakter af spekulation, og dens gennemførelse ville ingen reel indflydelse have haft på P/F Faroe Seafoods virksomhed, idet selskabet i kraft af sin ejerandel i forvejen havde bestemmelsesretten over alle fiskedagene. Det gøres derfor gældende, at sagsøgte burde have meddelt dispensation. Da det ikke skete, er sagsøgte erstatningsansvarlig for det tab, som sagsøgeren derved led.

Subsidiært gøres det gældende, at sagsøgte har foretaget ekspropriation over for Jónsvein, idet han som den eneste blev ramt økonomisk af lovens begrænsninger. Hans ejerandel ville ikke kunne sælges til tredjemand på grund af P/F Faroe Seafoods bestemmende indflydelse.

Alle erstatningsbetingelser er opfyldt, og sagsøgeren har bevist, at aktiernes værdi i henhold til anpartshaveraftalen var 2,4 mio. kr. Det er ligeledes bevist, at P/F Faroe Seafood i 2008 kunne have betalt kravet, og sagsøgte har ikke bevist, at en sådan betaling ville kunne omstødes.

Sagsøgte har bestridt, at sagsøgeren har lidt et tab.

Forklaringerne om, at det lå i kortene, at sagsøgeren skulle have 2,4 mio kr. for sin ejerandel, er ikke tilstrækkeligt bevis, og det skriftlige materiale understøtter ikke den opfattelse. Intet er anført i regnskabet om aftalen, hvor værdien af aktieposten omvendt er nedskrevet. Erklæringerne fremlagt som bilag 26 nævner ikke aftalen.

Sagsøgeren har ikke bevist, at P/F Faroe Seafood havde økonomi til at købe aktierne. Køb af aktierne på de vilkår, som sagsøgeren påstår er aftalt, ville efter al sandsynlighed have medført omstødelse under konkursbehandlingen af P/F Faroe Seafood. Kravet må derfor opgøres efter anpartshaveraftalens pkt. 4.4. P/F Faroe Fish I må på baggrund af de fremlagte regnskabsoplysninger anses for værdiløst i 2008. Oplysningerne om overførte fiskedage er nye og udokumenterede, hvorfor retten bør se bort fra disse.

Det bestrides endvidere, at sagsøgeren havde krav på dispensation. Der er truffet en afgørelse, som er sagligt velbegrunderet i overensstemmelse med hensynet bag bestemmelsen. Det er tillige lovligt og rigtigt at træffe afgørelsen ud fra de rettigheder, der består på afgørelsestidspunktet. Fremtidige ændringer forudsætter tillige godkendelse.

Det afvises, at sagsøgte skulle have foretaget ekspropriation. Der var tale om en generel regulering for at sikre den erhvervsmæssige udvikling i erhvervet og i alle dele af landet. Reguleringen var egnet til formålet, som er at sikre, at ingen aktør bliver for dominerende. Samme type lovgivning anvendes fx. i Island. Efter lov om erhvervsmæssigt fiskeri § 3, stk. 2, må aktørerne tåle reguleringer uden at kunne kræve erstatning, selvom dette hindrer planlagte handlinger. Det var netop hensigten at hindre koncentration af fiskedage over 20%.

Retten's begrundelse og afgørelse

I kraft af ejerandele og køb af fiskeskibe med tilhørende fiskerettigheder, besad P/F Faroe Seafood retten til mere end 20% af fiskedagene i gruppen for partrawlere, og blev derved omfattet af forbuddet i § 7 a, stk 1, nr. 2, og overgangsreglen i stk. 5, da lovændringen fik virkning fra december 2006.

Det er anført i bemærkningerne til lovforslaget blandt andet, at formålet med forbuddet mod at samme person besidder retten til mere end de i loven fastsatte andele af fiskerettigheder er, at hindre en for stor koncentration af fiskerettigheder hos enkelte aktører. Dette med henblik på at skabe arbejdspladser over hele landet og udvikling i erhvervet til gavn for hele samfundet.

Det fremgår af bemærkningerne § 7 a, stk. 6 om dispensation, at hjemmelen kan tænkes udnyttet i tilfælde, hvor tilbagegang i fiskeriet medfører en så betydelig reduktion i antallet af fartøjer i en bestemt gruppe, at dispensation er nødvendig for at sikre erhvervet.

Sagsøgeren har til støtte for sit anbringende om dispensation at dispensation burde have været meddelt anført, at P/F Faroe Seafood i forvejen reelt rådede over alle fiskedagene i kraft af aktiemajoriteten i P/F Faroe Fish I.

Sagsøgte vurdering af, at § 7 a, stk. 1 også omfatter yderligere koncentration af fiskerettigheder i kraft af ejerandele i tilfælde som det foreliggende, hvor P/F Faroe Seafood i

forvejen besad en dominerende ejerandel, findes ikke at være i strid med lovens ordlyd eller formål. Det bemærkes i den forbindelse, at sagsøgerens ejerandel repræsenterer yderligere rettigheder end stemmerettigheder, herunder økonomiske rettigheder og mindretalsbeskyttelse. Det bemærkes videre, at dispensation ikke var nødvendig med henblik på at sikre hvervet i gruppen for partrawlere.

På den baggrund og da sagsøgte ikke ses at have taget usaglige eller ulovlige hensyn ved afgørelsen, eller i øvrigt begået sagsbehandlingsfejl, er der ikke grundlag for at tilsidesætte sagsøgtes afgørelse om ikke at meddele dispensation

Det er ikke bestridt, at § 7 a er indsat i loven med henblik på at foretage en generel regulering af fiskeriet for at sikre en geografisk fornuftig fordeling af arbejdspladser og udvikling i erhvervet, eller at dette er et formål, som er til almenvellets bedste.

Det er endvidere ikke bestridt, at P/F Faroe Seafood var den eneste, der ved lovforslagets fremsættelse rådede over en andel af fiskerettighederne i en bestemt gruppe, som oversteg den i loven fastsatte maksimale andel.

Aktieoptionen indeholdt i anpartshaveraftalens pkt. 5.1 og 5.2 indgik i materialet, som sagsøgte fik forelagt i forbindelse med godkendelsen af, at P/F Faroe Fish I købte skibe med tilhørende fiskerettigheder. Sagsøgte var derved bekendt med aftalen om sagsøgerens mulighed for at afhænde sin aktieandel i P/F Faroe Fish I til P/F Faroe Seafood, og at denne mulighed ville bortfalde ved vedtagelsen af § 7 a.

Retten finder det ikke ved de afgivne forklaringer bevist, at det inden lovforslagets fremsættelse var aftalt, at P/F Faroe Seafood skulle købe sagsøgerens aktieandel i P/F Faroe Fish I. Der er herved særlig lagt vægt på formuleringen af anpartshaveraftalens pkt. 5.1 som en salgsmulighed og på, at Jónsvein Knudsen på egne og sagsøgerens vegne sammen med bestyrelsesformanden og direktøren i P/F Faroe Seafood overfor sagsøgte skriftligt erklærede, at der ikke bestod andre aftaler mellem sagsøgeren og P/F Faroe Seafood end dem, der var oplyst om ved ansøgningen af 20. juni 2006.

På den baggrund lægges til grund, at anpartshaveraftalen rummede en mulig, men uvis aftale mellem selskaberne. Retten finder under disse omstændigheder ikke, at sagsøgerens fordringsret i kraft af aftalen var af en sådan endelig karakter, at der var tale om en ejendomsret beskyttet af grundlovens § 73, stk. 1.

Herefter og navnlig under hensyn til, at det ikke er godtgjort eller sandsynliggjort, at sagsøgeren ikke kunne sælge sine aktier i P/F Faroe Fish I til andre end P/F Faroe Seafood, findes § 7 a, ikke at ramme sagsøgeren så atypisk eller usædvanligt hårdt, at dette i sig selv kan begrunde erstatningsansvar.

Med disse begrundelser frifindes sagsøgte.

Sagens omkostninger fastsættes som nedenfor bestemt med udgangspunkt i de vejledende proceduretakster til dækning af sagsøgtes advokatudgifter.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Fiskimálaráðið, frifindes.

Inden 14 dage betaler sagsøgeren, P/F Snaraløkur, sagens omkostninger med 90.000 kr. til sagsøgte.